

Gezellig Etentje

Eenakter door

KARL WAUTERS

Dit werk mag slechts worden opgevoerd na voorafgaande toestemming van DE AUTEUR waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

GEZELLIG ETENTJE

EENAKTER GESCHREVEN DOOR: KARL WAUTERS

2 dames – 3 heren

Met :

Bruno Bergs	
Angela	(zijn vrouw)
Linda	(zijn andere vrouw)
Claudio	(barman)
Willy	(vader van Linda)

Korte inhoud:

In de opvolger van Brute Pech zijn Bruno Bergs en Angela uitgenodigd voor een gezellig etentje in een Italiaans restaurant door Bruno 's directeur Godfried Verworst. Als bij aankomst deze al blijkt vertrokken te zijn, besluiten Bruno en Angela toch te blijven eten. Maar plots duikt er iemand op die Bruno liever niet had gezien. Een persoon die moet verborgen blijven voor Angela.

Decor:

Het verhaal speelt zich af in een restaurant.

Links voor:	Ingebeelde Wc deur
Links midden:	1 gedekte tafel met 2 stoelen (figuranten)
Midden achter	Bar
Rechts voor:	Ingebeelde inkomdeur
Rechts midden:	1 gedekte tafel met 2 stoelen
Rechts achter:	Ingebeelde keukendeur

(Als het doek opengaat zitten Angela en Bruno aan tafel een aperitief te drinken en bestuderen de menukaart. Twee figuranten zitten aan de andere tafel te eten)

Angela: Kon je dat nu niet direct zeggen dat uw directeur hier had gereserveerd?

Bruno: Ik was het vergeten. Jij vergeet toch soms ook iets.

Angela: Ja,soms. Onbenullige dingen. Maar een etentje met een directeur van een grote firma zou ik nooit vergeten. Alleen jij vergeet zoiets. Altijd maar dromen en dromen dat is het enige wat je kan.

Bruno: Ja,ja, ik weet het. Stop nu maar met uw gezaag.

Angela: Gezaag! Hapjes klaar maken en champagne in huis halen en dat voor iemand die niet komt opdagen. Ik heb gewerkt voor niemand en dan mag ik er nog niets over zeggen. En nu jouw directeur onverwachts terug weg moest, weten we nog niet waarover hij jou wou spreken.

Bruno: Is het nu goed? We zijn nu hier. Laten we genieten van ons heerlijk Italiaans eten op kosten van Mijnheer Verworst. We zullen later wel alles te weten komen.
(Claudio komt naar hen)

Claudio: Mevrouw, mijnheer. Hebben jullie al een keuze kunnen maken?

Bruno: Ik ga beginnen met Uiensoep.

Angela: Bruno! Toch weer geen uiensoep. Je weet wat er dan van komt.

Bruno: Ze stinken toch niet mijn winden. Je hoort ze alleen maar.

Angela: Dat is al vervelend genoeg. (tot Claudio) Voor mij knapperige gefrituurde inktvisringen.

Claudio: Een zeer goede keuze mevrouw. Ik lust ook graag onze Calamaretti Fritti. Het is trouwens een van de specialiteiten van onze chef- kok. Hebben jullie ook al een keuze gemaakt uit onze hoofdgerechten of moet ik nog even wachten?

Angela: Je mag nog even wachten, als het kan.

Claudio: Geen probleem. Jullie roepen maar.
(Claudio gaat af via ingebeelde keukendeur)

Bruno: Hij is wel vriendelijk.

Angela: En knap! Die moet het mij geen 2 maal vragen.

Bruno: Ja, ja, dat zal wel.

Angela: Wat is er? Jaloers? Ik bedoel wel bij wijze van spreken hé. Kijk jij nooit naar een andere vrouw?

Bruno: Ik kijk alleen maar naar u en droom alleen maar van u.

Angela: Ja, ja en als ik dat niet geloof maak je me iets anders wijs. Trouwens ik zou wel graag eens willen weten wat jij zoal droomt want jij doet niets anders op een dag.

Bruno: Wat ik zoal droom? Niets bijzonders.
(Claudio komt op met de voorgerechten)

Claudio: 1 maal Calamaretti Fritti en 1 maal Zuppa di Cipolle.

Angela: Dank u. Amaai, dat is vlug.

Claudio: Onze kok noemt niet voor niets snelle Willy. Smakelijk eten.

Bruno: Dank u wel. Wij zouden graag een flesje wijn bestellen? Kan u ons iets aanbevelen.

Claudio: Wij hebben zoveel goede wijnen. Alles hangt er natuurlijk vanaf wat jullie wensen te eten. Maar ik kan u wel onze Soave Classico aanbevelen. Deze past bij vele gerechten.

Angela: Dan mag u een fles brengen.

Claudio: Dat komt in orde. Bedankt.
(Claudio gaat terug naar de bar)

Angela: Bruno, ik weet niet of dit nu het juiste moment is, maar ik moet je iets vertellen. Ik hoop dat je het me niet kwalijk neemt.

Bruno: Mag ik eerst even naar de wc gaan? Het is echt dringend.

Angela: (zucht) Ok dan. Ga maar eerst.
(Bruno gaat naar de bar. Angela begint te eten)

Bruno: Claudio waar kan ik de wc vinden?

Claudio: (wijst naar wc deur) Gewoon rechtdoor mijnheer.

Bruno: Ok, dank u.

Claudio: Graag gedaan mijnheer Bergs.
(Bruno af via linksvoor. We horen de gsm van Angela)

Angela: Hallo, met Angela (stilte) Dag Simonne, wat is er? (stilte) Nee, die is even naar de wc. Waarom? (stilte) Oei, dan zit je in den donker. Is Flor niet thuis? (stilte) Die verandert nog wel eens in een voetbal. Weet je wat? Ik zal wel eens komen kijken Ik zal de elektriciteit wel komen maken. (stilte) Ja, daag. Ik kom direct.
(na het telefoongesprek staat Angela recht en gaat af via rechtsvoor. Enkele ogenblikken later komt Linda op via rechtsvoor. Ze gaat aan tafel zitten en begint te eten uit het bord van Angela. Claudio komt de fles wijn brengen)

Claudio: De fles Soave Classico. Wilt u even proeven mevrouw?

Linda: Ja, graag.
(Claudio schenkt een slokje wijn in en Linda proeft)
Lekker.
(Claudio schenkt beide glazen in)

Claudio: Alsjeblieft.

Linda: Dank u.

(Claudio gaat terug naar de bar. Linda eet verder. Enkele ogenblikken later komt Bruno op via linksvoor. Van zodra hij Linda ziet stopt hij en kijkt hij haar strak aan)

Linda: Wat is er schat? Wat sta je daar zo te staan?

Bruno: Li, Li, Linda!! Wat doe jij hier??

Linda: Doe nu niet onnozel hé! Wat doen wij hier nu?

Bruno: Wel eu...

Linda: (invallen) Eten natuurlijk. Wat doe je anders in een restaurant?

Bruno: Wel eu...Eten zeker.

Linda: Stop nu eens met uw flauwe kul en kom aan tafel zitten. Uw soep wordt koud.

(Bruno gaat naar de tafel. Hij kijkt rond om te zien waar Angela is)
Wat is er nu toch? Ben je iets aan het zoeken?

Bruno: Ja, Angelaaaa.

(Bruno beseft ineens dat hij iets verraad en begint te zingen en dansen)
La, la,la,la,la,la,la,la,la,la,la,la,la,la,la,la, la ,la,la.

Linda: Bruno! Hou op! Wat moet die barman wel denken.
(Bruno gaat richting Claudio)

Bruno: Ik zal het eens gaan vragen.

Linda: Nee, dat doe je niet. (gebiedend) Hier! Zit!!
(Bruno gaat terug naar de tafel)

Bruno: Woef, woef.

Linda: Eet uw soep op en vlug!
(Bruno begint gulzig te eten)
Zo vlug bedoelde ik het nu ook niet. Heb jij nooit met manieren leren eten?

Bruno: Jawel, maar je zei toch dat ze koud wordt.
(Bruno eet gulzig verder. De gasten aan de andere tafel kijken naar hem.)

Linda: Bruno alsjeblieft. De mensen kijken.

Bruno: Ze is op.
(Bruno staat recht)

Linda: Wat is er? Wat ga je doen?

Bruno: Afruimen. Mijn bord wegbrengen.

(Bruno kijkt ook naar de figuranten maar op dat ogenblik kijken ze terug naar elkaar)

Bruno: Dat heb je gedroomd. Die kijken niet naar ons.

Linda: Dat deden ze wel.

Bruno: (tot de figuranten) Keken jullie naar mij?

Linda: (invallen) Bruno! Hou op! (tot figuranten) Excuseer, mijn man is een beetje ziek. (wijst naar haar hoofd) Daar moet je niet opletten.

Bruno: Ziek? Wie? IK?
(Claudio komt naar de tafel en neemt het bord van Linda)

Claudio: Heeft het gesmaakt?

Linda: Het was heel lekker.

Claudio: Hebben jullie al een keuze gemaakt uit onze hoofdgerechten?

Linda: Ik zou graag Ossetong van de grill met frietjes bestellen.

Claudio: 1 maal Filetto ai Ferri. En voor u mijnheer?

Bruno: (Tegen zichzelf) Ik ben hier precies in een maffiafilm aanbeland. Daar verdwijnen ook mensen.

Claudio: Zei u maffia mijnheer?

Bruno: Wat bedoel je?

Claudio: Costatine alla mafia is eveneens een goede keuze. Heeft u daar graag frietjes bij?
(Bruno knikt)

Claudio: Hoe mag uw vlees gebakken zijn?

Bruno: Mijn vlees? Goed gebakken.

Claudio: Dat komt in orde.
(Claudio gaat terug naar de bar en Linda staat recht)

Linda: Ik ga even mijn neus poederen.
(Linda gaat af via linksvoor en Bruno spoed zich naar de bar. Tijdens de volgende replieken komt Angela terug op via rechtsvoor en gaat aan tafel zitten. Bruno heeft hier niets van gemerkt)

Bruno: Claudio, nu moet je eens goed naar mij luisteren. Ik ben niet ziek. Ik voel me kiplekker.

Claudio: Wat bedoel je mijnheer?

Bruno: Ik bedoel dat die grap lang genoeg geduurd heeft. Ik vraag het nog 1 maal. Waar is de vrouw waarmee ik hier binnen kwam? En zeg nu niet dat ze aan tafel zit.

Claudio: Het spijt me mijnheer maar ik kan niet anders. Uw vrouw zit aan tafel.

Bruno: (luider) Dat is niet waar. Mijn vrouw zit ...
(op dat ogenblik kijkt Bruno toevallig naar de tafel)
...aan tafel.
(Bruno gaat naar de tafel en gaat zitten)
Angela, je bent terug.

Angela: Ja, Ik moest even weg. Wat stond jij daar bij Claudio te doen?

Bruno: Wel, eu, (Bruno kijkt richting wc) eu, Claudio zit in de problemen.

Angela: Oei, dat is erg.

Bruno: Zijn zus is ziek en is naar huis moeten gaan en er is in de keuken veel werk vandaag. Hij kan het alleen niet aan en eu.. Ik heb voorgesteld dat jij hem wel wil helpen.

Angela: Ik? Maar Bruno ben je nu helemaal gek geworden. Wij zijn hier om te eten en niet om te werken.

Bruno: Maar Angela, We kunnen die arme Claudio toch niet aan zijn lot overlaten.

Angela: Maar ...

Bruno: (invallen) ... Bedankt schat. Ik wist dat ik op u kon rekenen.
(staat recht) ik ga het direct zeggen.
(Bruno gaat naar de bar)
Claudio, je moet me helpen.

Claudio: Natuurlijk mijnheer. Met wat kan ik u van dienst zijn.

Bruno: Zie je die vrouw zitten?

Claudio: ja.

Bruno: Dat is mijn vrouw.

Claudio: Dat had ik ondertussen al begrepen.

Bruno: En die andere vrouw hé, die nu naar de wc is, is ook mijn vrouw.

Claudio: Ah ha, mijnheer is een kleine snoeper.

Bruno: Die mogen elkaar niet zien.

Claudio: Dat kan ik begrijpen.

Bruno: Ik heb Angela gezegd dat je hulp zocht in de keuken. Dus ik ga haar nu halen en jij houd haar bezig. Ondertussen probeer ik Linda hier weg te krijgen.

Claudio: Ik zal mijn best doen.

Bruno: Dank u.

Claudio: Mijnheer mag ik u nog een goede raad geven? Plan uw agenda wat beter. Is het niet eenvoudiger dat je maar met 1 vrouw tegelijk afspreekt.

Bruno: Ik weet niet hoe Linda hier terecht gekomen is.
(Bruno gaat naar de tafel)

Claudio: (tegen zichzelf) Maar ik wel.

Bruno: Angela! Vlug! Naar de keuken!

Angela: Zeg, mag ik eerst eens rustig mijn wijn leegdrinken.

Bruno: Nee, nee, het is dringend. De kok heeft u nodig.

Angela: Eerst mijn wijn! Mijn glas is nog halfvol.
(Bruno neemt het glas van Angela en drinkt het leeg)

Bruno: Voila, ze is leeg. Kom nu naar de bar.
(Bruno en Angela gaan naar de bar.)

Claudio: Het is zeer fijn om te horen dat u mij wil helpen mevrouw.

Angela: Dat is zeer graag gedaan. Ik vind het heel erg dat uw zuster ziek is. Ik hoop dat ze vlug beter wordt.

Claudio: Mijn zuster? Ik heb geen zuster.

Angela: Bruno???

Bruno: (kijkt naar Claudio) Eu, zou dat kunnen dat ik u verkeerd begrepen heb?

Claudio: Het is de zuster van de kok die plots ziek geworden is. Ze is nu naar de wc. Ze moest overgeven.

Angela: (Kijkt naar Bruno) Ik dacht dat ze naar huis was.
(Kijkt naar Claudio en beide heren kijken dan naar Angela)

Bruno+ Claudio: Ze is teruggekomen.

Claudio: Wilt u me volgen naar de keuken?
(Claudio en Angela af ingebeelde keuken. Bruno gaat terug aan tafel zitten. Enkele ogenblikken later komt Linda op via Linksvoor en gaat naar de tafel)

Linda: Heeft de ober het eten nog niet gebracht?

Bruno: Neen, ik denk dat het druk is in de keuken.

Linda: Wil ik gaan vragen of het nog lang duurt?

Bruno: Nee, vooral niet gaan vragen. Laat de mensen hun werk maar doen.
(Opeens komt Claudio op via de ingebeeelde keukendeur. Hij heeft de hoofdschotel bij. Bruno ziet dit. Wanneer Claudio Linda opmerkt draait hij zich om en gaat terug. Hij botst tegen Angela aan wanneer die ook binnen komt.)

Claudio: Sorry, maar wij zijn iets vergeten in de keuken.
(Bruno is een beetje in paniek)

Bruno: Schat, je moet dringend naar de wc.

Linda: Ik kom er juist van.

Bruno: Maar eu, de kleine moet dringend.

Linda: Bruno! De kleine is nog niet geboren.

Bruno: Eu, Uw water breekt.

Linda: Neen, mijn water breekt niet. Wat is er? Wil je me hier weg krijgen of wat?

Bruno: U weg krijgen? Wie? Ik? Neeeeeeee. Ik zou niet weten waarom.
(vlug) Maar uw water breekt.

Linda: Nee, dat breekt niet en doe nu toch eens normaal zeg.
(Bruno staat recht)

Bruno: Als ik zeg dat uw water breekt dan breekt uw water.
(Bruno neemt de bloemen uit de vaas die op tafel staat en giet het water over de broek van Linda.)

Linda: (Springt recht) Zot!! Wat doe jij nu?

Bruno: Zie je nu wel dat uw water gebroken is.

Linda: Haal vlug ergens een doek!
(Bruno kijkt rond en gaat dan naar de tafel van de andere gasten die natuurlijk hele het schouwspel aan het volgen zijn.)

Bruno: Excuseer, maar mag ik even jullie tafeldoek?
(Bruno geeft zoveel borden en tassen aan de figuranten en daarna trekt hij aan de tafeldoek. Wat nog op de tafel stond ligt natuurlijk op de grond. Hij gaat met de tafeldoek terug naar Linda)
Alstublieft schat. Uw doek.

Linda: Bruno, wat doe je nu toch. Kijk eens wat voor puinhoop je ervan gemaakt hebt.

Bruno: Schat, je vraagt een doek, dus ik geef u een doek. Mijn liefde voor u is enorm. (kijkt even naar de keukendeur) Maar maak nu maar dat je naar de wc bent.

Linda: Ja, ik moet nu wel naar de wc.
(Op dit ogenblik komen Angela en Claudio terug op met de schotels.
Linda gaat richting wc.)

Angela: Het eten is klaar.
(Bruno kijkt van de ene vrouw naar de andere en snelt dan naar Angela)

Bruno: Eindelijk eten.

Angela: Bruno, wie is die vrouw?

Bruno: Vrouw? Welke vrouw.

Angela: Die daar juist bij u stond.
(Bruno ontwijkt de vraag en kijkt ineens naar het plafond en wijst naar boven)

Bruno: Oh zie daar!
(Angela, Claudio en ook de figuranten kijken naar boven.)

Angela: Ik zie niets. Wat is er te zien?

Bruno: Ik zie een ster!

Angela: Wat zie jij?

Bruno: Een ster.

Claudio: Ik zie alleen het plafond.
(Bruno begint te zingen. Claudio zet ondertussen het eten op tafel)

Bruno: Ik zie een ster,
hij staat nog ver,
maar strakjes komt ie dichterbij,
ik zie een lach,
een lieve lach,
die is alleen bestemd voor mij.

Angela: Bruno, hou op! Ga aan tafel zitten.
(Angela en Bruno gaan naar de tafel)
Wie was die vrouw nu?

Bruno: Die vrouw...

Angela: En zeg nu niet dat er geen was.

Bruno: Die vrouw...eu.. Die vrouw was een vrouw. Eu...

Claudio: (invallen) Die vrouw was de zuster van de kok.
(Claudio gaat wat opruimen aan de andere tafel)

Angela: Die zieke zuster. Moest ze nu weer naar de wc gaan overgeven?

Bruno: Inderdaad. Ze moest weer overgeven.

Angela: Ocharme toch die vrouw.
Maar laat ons nu aan tafel gaan zitten en beginnen met eten
(Angela gaat zitten en begint te eten)

Bruno: Maar nee, Angela. Jij moet in de keuken eten.

Angela: Waarom?

Bruno: Het keukenpersoneel kan toch niet in de restaurant eten.

Angela: Ik ben toch geen keukenpersoneel.
(Bruno roept Claudio)

Bruno: Claudio
(Claudio gaat naar de tafel)

Claudio: U heeft geroepen.

Bruno: Mijn vrouw wil haar eten in de keuken opeten.

Angela: Maar nee, ik wil hier eten.

Claudio: Dat vind ik heel fijn mevrouw dat u dat wil doen.
(Vanuit de keuken komt de kok op de scene.)

Willy: Kunnen jullie de gerechten van de volgende klanten komen halen?

Claudio: We komen onmiddellijk.

Bruno: Willy?

Willy: Bruno, wat een verrassing om jouw hier te zien.

Angela: Schat, ken jij die kok?
(Bruno kijkt Willy aan en weet niet goed wat te zeggen. Hij begint te lachen)

Bruno: Schat zegt ze. Hoe vriendelijk toch dit personeel. Ik kom hier zeker nog terug.

Willy: Natuurlijk kent hij mij. Ik ben zijn schoonvader.

Angela: Hoe kan dat nu? Jij bent mijn vader toch niet!

Willy: Jij bent zijn vrouw toch niet!

(Beide kijken naar Bruno en deze begint overdreven te hoesten)

Claudio: Voelt u zich niet lekker mijnheer?

Angela: Ik ben wel zijn vrouw! Is het niet waar schat?
(Bruno begint nog harder te hoesten)

Claudio: We moeten hem wat water geven.

Angela: Dat hij maar eerst een verklaring geeft.

Claudio: Maar hij stikt bijna mevrouw.

Willy: Er zal zeker een vergissing in het spel zijn.

Angela: Inderdaad, Je zal zijn schoonvader wel niet zijn.

Willy, Dat ben ik wel.

Angela: Ik ben in elk geval zijn vrouw!
(Linda komt op via linksvoor)

Willy: Daar is mijn dochter. Nu kan je het zelf vragen.

Angela: Dat is uw dochter niet. Dat is jouw zuster.

Bruno: Oh nee!
(Bruno blijft hoesten en gaat nu zelfs op de grond liggen)

Claudio: Hij zei iets.

Linda: Wat is er hier gebeurd?

Claudio: Mijnheer begon onverwachts te hoesten maar het houdt niet op.
Misschien moeten we de 100 bellen.

Angela: Maar jij bent Linda. Wat een verrassing u hier te zien. Waar is toch de tijd dat we vroeger samen naar school gingen.

Linda: Ja, dat is waar. Ik ben hier met Bruno aan het eten in het restaurant waar mijn vader kok is.

Willy: Zie je nu wel dat ik haar vader ben.

Angela: Er klopt iets niet. Ik ben hier met Bruno iets aan het eten. Bruno is mijn man.

Linda: Nee, hij is mijn man. Ik ben in verwachting van hem.

Claudio: Misschien kan mijnheer opheldering geven maar dan moet hij wel ophouden met hoesten.
(Linda neemt bloemen uit de vaas van de andere tafel en giet het water op Bruno. Deze stopt met hoesten en staat recht.)

Angela: Wie van ons is je vrouw?

Bruno: Wel eu... Allebei.

Angela+Linda: Wat!!

Linda: Meen je dat nu?

Bruno: Ja, Sorry.

Angela; Is dat al wat je daarop kan zeggen!

Bruno: Ja, echt. Het spijt me. Ik ben een leugenaar en een bedrieger. Ik leid een dubbelleven.

Willy: Maak dat je weg bent of zo dadelijk leid je geen leven meer.

Claudio: Mijnheer, jij bent wel een straffe gast. Van u kan ik nog iets leren.

Angela: Waarom doe je zoiets?

Bruno: Omdat ik jullie graag zie. Alles begon toen ik jouw ontmoette. (kijkt naar Angela) Jij was zo'n prachtvrouw dat ik je niet kwijt wilde maar ook u wilde ik niet kwijt (kijkt naar Linda) en zo ontstond het idee om met jullie beide te trouwen.

Linda: Besef jij wel dat je met onze gevoelens speelt.

Bruno: (Kijkt naar Angela en Linda) Dames, echt waar. Ik hou zoveel van jullie. Ik wil jullie echt niet meer kwijt. Kunnen we geen oplossing vinden.

Angela: Een oplossing vinden! Hoe durf je zoiets te vragen. Maak dat je weg bent. Ik wil je nooit meer zien.

Linda: Bij mij moet je ook niet meer komen. Mijn kind zal zijn valse vader nooit kennen.

Willy: Maak dat je weg bent voor ik ongelukken maak.

Bruno: Alsjeblieft mensen, ik heb er spijt van.

Iedereen: Buiten!!!
(Er volgt een lichtflits ofwel wordt het even donker op het podium.
Daarna blijft iedereen behalve Angela en Bruno onbeweeglijk staan.
Beide gaan aan tafel zitten)

Angela: En dit was dan mijn verhaal. Je bent toch niet boos hé? Bruno?
(Bruno reageert niet)
Bruno! Bruno!

Bruno: Wat! Heb je iets gezegd?

Angela: Ja, een heel verhaal.

Bruno: Oh, ik heb er niets van gehoord.

Angela: Was je weer aan het dagdromen?

Bruno: Eu, ja.

Angela: Waar ging het nu weer over?

Bruno: Oh niets bijzonders. Over een gezellig etentje.

EINDE

Bij de auteur is steeds een gratis catalogus te verkrijgen.